

## ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΤΟΝ ΛΕΠΡΟ

**Μνήμη του Οσίου και θεοφόρου Πατρός ημών Νικηφόρου του λεπρού, του εν Χίω επ' εσχάτων με καρτερία αθλήσαντος και στην άσκηση διαπρέψαντος (+4 Ιανουαρίου).**

**Ευλογήσαντος του ιερέως, το Κύριε εισάκουσον, μεθ' ο το Θεός Κύριος ως συνήθως και τα εξής τροπάρια.**

**Ήχος δ΄. Ο Υψωθείς εν τω Σταυρώ.**

Της καρτερίας τον σεπτόν αθληφόρον, τον συννοσήσαντα λεπρούς Νικηφόρον, πνευματικαίς υμνήσωμεν ωδαίς οι πιστοί, ότι θείον εγκαλλώπισμα εν εσχάτοις τοις χρόνοις, ούτος αναδέδεικται, και κλέος μοναζόντων, και των Οσίων σύσκηνος ομού, και των νοσοούντων υπέρμαχος άληκτος.

**Δόξα. Εν σοι πάτερ ακριβώς.**

**Και νυν. Θεοτοκίον.**

Ου σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε, τας δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι, ει μη γαρ συ προίστασο πρεσβεύουσα, τις υμάς ερρύσατο εκ τοσοούτων κινδύνων, τις δε διεφύλαξεν έως νυν ελευθέρους; ουκ αποστώμεν Δέσποινα εκ σου· σούς γαρ δούλους σώζεις αεί εκ παντοίων δεινών.

**Ο Ν΄ Ψαλμός και ο κανών, ου η ακροστιχίς:**

ΝΙΚΗΝ ΦΕΡΕΙΣ, ΟΣΙΕ, ΤΗΝ ΝΙΚΗΣΑΣΑ ΚΟΣΜΟΝ.

**Στίχος: Όσιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.**

**Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Υγράν διοδεύσας.**

Νοσήσας εν σώματι αθλητά, υγιής ευρέθης, την καρδιαν ως και τον νούν, ότι από λέπρας αμαρτίας, μοναστικούς εκαθάρθης παλαίσμασιν.

Ιάσεις μη παύση παντοδαπάς, παρέχειν ασμένως, τοις προστρέχουσιν ευλαβώς, τη σορώ των θείων σου λειψάνων, και ανιάτως νοσοूसιν πανόλβιε.

Καλλίμορφος ώφθης τη ση ψυχή, ότι ταύτην κόσμω, κατελάμπруνας αρετών, όθεν υπέρ κόσμου τον Νυμφίον, τον ωραιότατον κάλλει ικέτευε.

**Θεοτοκίον.**

Ηδύοινοσ άμπελοσ Αγαθή, υπάρχεισ καρδιάσ, η ευφραίνουσα μυστικώς, πέπειρον η φέρουσα τον βότρυν, ου γλυκασμόν σοίς ικέταισ κατάπεμψον.

**Ωδή γ΄. Ουρανίας αψίδοσ.**

Νικηφόροσ εδείχθης, εν τω σφοδρώ Όσιε, μετά του βελίαρ πολέμω, ότε επάταξασ, τη ταπεινώσει σου, τασ μηχανάσ των δαιμόνων, και τον αμαράντινον, είληφασ στέφανον.

Φθίσει των οφθαλμών σου, πνευματικά ήνοιξασ, όμματα προς θέαν ακτίστου, φωτόσ τρισόλβιε, διό αιτούμέν σε, φώτισον φέγγει ακτίστω, τω σε καταυγάσαντι, τουσ ανυμνούντάσ σε.

Ευμενείασ ενθέου, παρά Χριστού έτυχασ, καίπερ εν τω σώματι πόνων, πλήθοσ υπήνεγκασ, Θεού γαρ δύναμισ, ετελειώθη παμμάκαρ, Νικηφόρε Όσιε, εν ασθενεία σου.

**Θεοτοκίον**

Ρώσιν δίδου Παρθένε, ψυχής και του σώματοσ, πάσι τοισ πιστοίσ Νικηφόρου, ευχαίσ δεόμεθα· ουδέν αδύνατον, εν σοι Αγνή Θεοτόκε, ότι εν τω θέλειν σε, άμα το γίγνεσθαι.

Διάσωσον, από της λέπρασ τρισμάκαρ της αμαρτίας, Νικηφόρε και των αλγίστων πόνων του σώματοσ, τουσ ύμνον προσάγοντάσ σοι θεόφρον.

Επίβλεπον, εν ευμενεία Πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν, και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

### **Αίτησις και το Κάθισμα.**

#### **Ήχος β΄. Τα άνω ζητών.**

Φλογμόν των παθών, πρεσβεία σου απόσβεσον, και νόσους πικράς, θαυματουργώς θεράπευσον, Νικηφόρε Όσιε, ο πιστός λαός ανακράζει σοι, ότι εκ σου προσμένει ταχινήν, βοήθειαν πάτερ και αντίληψιν.

#### **Ωδή δ΄. Εισακήκοα Κύριε.**

Εξαπόστειλον Όσιε, δύναμιν εξ ύψους τοις δεομένοις σου, ως αν νίκας κατορθώσωμεν, κατά της μανίας του αλάστορος.

Ιταμόν αντικείμενον, έχθραν καθ' ημών πάτερ τον φερόμενον, τους τιμώντάς σε αξίωσον, λίθω καταλεύσαι τω της πίστεως.

Σαρκοφθόρα νοσήματα, απ' εμού απέλασον πάτερ κλίνης με, εξεγείρων αρρωστίας μου, και στρωμνής μου άγιε κακώσεως.

#### **Θεοτοκίον.**

Οφθαλμούς της καρδιάς μου, άνοιξον φωτί τω εκ σου πηγάσαντι, φαεσφόρε Αειπάρθενε, όπως κατοπτεύσω φως το άύλον.

#### **Ωδή ε΄. Φώτισον ημάς.**

Σήψιν των μελών, των εν γη και τούτων νέκρωσιν, καθά κελεύει Παύλος ο των εθνών, ω Νικηφόρε πρεσβείαις σου κατορθώσαιμεν.

Ίαμα ψυχών, και σωμάτων τα σα λείψανα, τα ιερά υπάρχουσιν αληθώς, δι' ων θεράπευε άγιε τους ικέτας σου.

Έξω των θυρών, οικτιρμών Χριστού ιστάμενος, και καρτερία κρούων πάτερ ζητώ, ίνα ανοίξης μοι ταύτας κλείθρω πρεσβείας σου.

#### **Θεοτοκίον.**

Τέθριππον Αγνή, οδηγίσαι καταξίωσον, εξ αρετών τεσσάρων τον νούν πιστών, εγκρατείας προσευχής αγάπης πίστεως.

#### **Ωδή στ΄. Την δέησιν.**

Ησθένησα, ανιάτως όσιε, από φαύλης αρρωστίας και νόσου, φέρων πταισμάτων τα στίγματα όλως, εν τη σαρκί μου και ούτως σου δέομαι, δος μοι αντίδοτον ζωής, εκπηγάζον εκ θείων λειψάνων σου.

Νεόφυτον, εφυτεύθης άγιε, άνθος πάτερ το μυρίπνοον κήπω, του Παραδείσου οσμήν όθεν πέμψον, και την λεπτήν ευωδίαν του Πνεύματος, τοις εν δυσώδει των παθών, καθημένοις βορβόρω, πανόλβιε.

Νηφάλιον, σεαυτόν εφύλαξας, υπομείνας πολυώδυνον νόσον, εν ω γαρ πέπονθας δύνασαι πάτερ, ως συμπαθής βοηθήσαι τοις πάσχουσιν, διό επάκουσον ημών, αιτουμένων εκ σου την αντίληψιν.

#### **Θεοτοκίον.**

Ιμάτιον, της ψυχής εσπίλωσα, από ρύπου αμαρτίας το σώμα, και σοι κραυγάζω εκ βάθους καρδιάς, Αγνή Παρθένε ταχέως με κάθαρων, όπως εισέλθω ούν καγώ, εις Νυμφώνα Ουράνιον Δέσποινα.

Διάσωσον, από της λέπρας τρισμάκαρ της αμαρτίας, Νικηφόρε και των αλγίστων πόνων του σώματος, τους ύμνον προσάγοντάς σοι θεόφρον.

Άχραντε, η διά λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως, επ' εσχάτων των ημερών τεκούσα δυσώπησον, ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

### **Αίτησις και το Κοντάκιον.**

**Ἦχος γ´.** Επεφάνης σήμερον.

Νικηφόρε Ὅσιε, ως ο ευγνώμων, των λεπρών ο δέκατος, τω σε τιμήσαντι καλώς, εν παρρησία παρίστασαι, διό σε πάντες αξίως γεραίρομεν.

Προκείμενον και στίχος των Οσίων.

### **Ευαγγέλιον: IB´ Λουκά (Δέκα λεπρών).**

#### **Δόξα.**

Ταίς του Σου Οσίου, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη, των εμών εγκλημάτων.

#### **Και νυν.**

Ταίς της Θεοτόκου, πρεσβείαις Ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη, των εμών εγκλημάτων.

**Στίχος. Ελέησόν με ο Θεός κατά το μέγα έλεός Σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών Σου εξάλειψον το ανόμημά μου.**

Είτα το παρόν τροπάριον.

### **Ἦχος πλ. β´. Ὅλην αποθέμενοι.**

Νίκης τον φερώνυμον, ανευφημήσωμεν πάντες, των λεπρών το καύχημα, τούτων δε υπόδειγμα ωραιότατον, προσευχής ανθρωπον, μοναστών τον τύπον, εραστήν της ταπεινώσεως, και εγκρατείας τε, και υπομονής και της πίστεως, τον ως αστέρα λάμποντα, αγλαοφανώς στερεώματι, τω επουρανίω, και ούτως Νικηφόρον τον λεπρόν, καθικετεύσωμεν· πρέσβευε, υπέρ κόσμου Ὅσιε.

### **Σώσον, ο Θεός, τον λαόν Σου.**

#### **Ελέει και οικτιρμοίς.**

**Ωδή ζ´.** Οι εκ της Ιουδαίας.

Κρυφηδόν ηγιάσθης, λάθρα πάτερ βιώσας ως αληθής ασκητών, και μοναζόντων τύπος και πλούτον αρετών σου, ευλαβώς συ απέκρυσας, αλλά πιστοίς ευκρινώς, φανέρωσον σην χάριν.

Ηδονάς εν τω βίω, δυσσαλγείς δ' απολαύσεις εγκαταλείψας σοφέ, και άλγος προτιμήσας, της λέπρας εν οδύνη, Παραδείσου απήλαυσας, εν ω βοήθει ημίν, οικήσαι Νικηφόρε.

Σηρικάρι καυχάται, εν Θεώ ούπερ γόνος υπήρξας πάτερ λαμπρός, διό και της υγείας, των τούτου οικητόρων, επιμέλου εκάστοτε, ως ευγενής αληθώς, οσίων συμπολίτης.

#### **Θεοτοκίον.**

Ανακούφισον όλως, από θλίψεως πάσης οδυνομένην ψυχήν, του δούλου σου Πάρθενε, και χάρισαί μοι Κόρη, ευφροσύνην ουράνιον, ίνα Αγνή ευσεβώς, ύμνοις σε μεγαλύνω.

**Ωδή η´.** Τον Βασιλέα.

Σκόλοψ εδόθη, εν τη σαρκί Νικηφόρε, πολυστένακτος λέπρας η νόσος, ην γενναιοφρόνως, υπήνεγκας θεόφρον.

Αδιαλείπτως, συν τοις ενδόξοις αγίοις, Ζωτικώ και Ανθίμω εν Χίω, πάτερ Νικηφόρε, εύχου υπέρ του κόσμου.

Νίπτρω πταισμάτων, τοις σοίς ευκάρποις δακρύοις, την ψυχήν σου ελεύκανας πάτερ, όθεν μετανοίας, καρπούς ποιείν με δείξον.

Κακοπαθείας, απάλλαξόν με εν τάχει, και δεινής αρρωστίας με ρύσαι, τη συμπαθεστάτη, πρεσβεία σου, Παρθένε.

**Ωδή θ´.** Κυρίως Θεοτόκον.

Οιμώγματος και θρήνου, του εμού ακούσας, υπέρ εμού ικετεύων μη παύση Χριστώ, ότι δειναίς αμαρτίαις, πάτερ απόλλυμαι.

Σαγήνη άγρευσόν με, του Χριστού και ρύσαι, επαπειλούντός με κήτους ψυχήν μου σεμνέ, εις σωτηρίας ολκάδα, επιβιβάσας με.

Μη παύση Νικηφόρε, τω Χριστώ πρεσβεύων, υπέρ ημών των επαίνοις τιμώντων την σην, ασκητικήν πολιτείαν, την πολυζήλωτον.

**Δόξα.**

Οχλώδη αρρωσίαν, ίασαι και λέπραν, των εφαμάρτων παθών μου πρεσβείαις ταίς σαίς, και Παραδείσου τυχείν με, πάτερ αξίωσον.

**Και νυν.**

Νεφέλη φαεσφόρε, Μήτηρ του Σωτήρος, από σκοταίαις ερήμου οδήγει ημάς, εις την Εδέμ θεοπτίας, τους σε γεραίροντας.

**Άξιόν εστιν ως αληθώς** και τα παρόντα μεγαλυνάρια.

Ύμνοις μεγαλύνωμεν εκτενώς, θείον Νικηφόρον, τον συμπάσχοντα τοις λεπροίς, τον εν ταπεινώσει, και όπλω μετανοίας, εκσπάσαντα δαιμόνων, τα μηχανήματα.

Λέπραν υπομείνας σωματικήν, ελυτρώθης πάτερ, τη ψυχή σου και γοερώς, εν ταίς προσευχαίς σου, θρηνήσας αμαρτίας, εν μετανοία εύρες, χαράν ουράνιον.

Νικηφόρε Όσιε ασκητά, μη επιλανθάνου, παραλύτων πνευματικώς, αλλ' από της κλίνης, αθλίας οκνηρίας, και φαύλης αμαρτίας, τούτους ανάστησον.

Πάσαι των αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι πάντες, μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις το σωθήναι ημάς.

**Τρισάγιον και το παρόν Απολυτίκιον.**

**Απολυτίκιον:** Εν σοι, πάτερ, ακριβώς.

Είτα εκτενής και εν τη απολύσει το παρόν.

**Ήχος β´.** Ότε εκ του ξύλου.

Δεύτε Νικηφόρον τον λεπρόν, πάντες οι πιστοί γηθοσύνως, ανευφημήσωμεν, ούτος γαρ το φρόνημα εγκαταλείψας σαρκός, ως επίγειος άγγελος, εφάνη εν κόσμω, πάντοτε δεόμενος αδιαλείπτω ευχή, του ηγαπημένου Σωτήρος, και υπομονής τω σταδίω, στέφος εκομίσαστο αμάραντον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τας δεήσεις των δούλων σου, και λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου, εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

**Δι' ευχών των αγίων πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.**

Δείτε και: <https://youtu.be/dqJGMXVZoiE>

Ομιλία για τον άγιο Νικηφόρο από τον μητροπολίτη Μόρφου: <https://youtu.be/J2Xzu4k-sfY>

**Εκτυπώσιμο:** <https://www.imdleio.gr/diaf/2020/agNikiforos-paraki-1.pdf>